Rok XII.

OBWIESZCZENIA PUBLICZNE

DODATEK

DO DZIENNIKA URZĘDOWEGO MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA. № 66a. 18 sierpnia 1928 r.

Załącznik do pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 24 lipca 1928 r. № D. II. 4882/3/28.

Przepisy taksy dóbr ziemskich dla Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

I. ZASADY OGÓLNE.

§ 1.

Dobra ziemskie, poddane szacowaniu dla uzyskania pożyczki Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, powinny stanowić jednostkę gospodarczą, posiadającą warunki przynoszenia dochodu trwałego na produkcji tychże dóbr opartego.

Dobra ziemskie położone poza obrębem b. Królestwa Kongresowego, będą szacowane na podstawie niniejszych przepisów taksy z zastosowaniem niektórych ograniczeń, wyszczególnionych w przepisach dodatkowych do niniejszych przepisów taksy i Instrukcji Taksowej.

§ 2.

Szacowaniu ulegają:

a) użytki gospodarczo-rolne, a mianowicie: grunta orne, ogrody, sady, place pod zabudowaniami, dziedzińce, łąki, pastwiska, grunta pod lasami i poleśne;

b) budynki gospodarcze;

c) dochody z wód oraz drzewostanów leśnych, jeżeli i na drzewostany pożyczka jest żądana. Każda z tych wartości szacowaną być po-

winna z osobna, na gruncie, w ścisłem zastosowaniu się do niniejszych przepisów.

§ 3.

Drzewostany w takim tylko razie mogą być szacowane, jeżeli w dobrach pod pożyczkę poddanych, przy odpowiednim stosunku innych użytków rolnych, znajduje się przestrzeń lasu, obejmująca conajmniej 150 morgów nie przedzielonych obcą własnością i nie rozdzielonych na mniejsze przestrzenie.

Drzewostany na rozdzielonych przestrzeniach leśnych mogą być do taksy nie przyjęte.

Dobra z samych lasów złożone, lub takie, w których same tylko lasy mają być szacowane, muszą mieć conajmniej 600 morgów przestrzeni pod lasem.

§ 4.

Dobra nie mające wcale budynków, do prowadzenia gospodarstwa niezbędnych, nie mogą być szacowaniu poddane.

Wyjątek stanowią:

a) osady, w których przestrzeń oszacowaniu podlegająca, nie przewyższa 90 morgów,

b) dobra składające się z samych łąk,

c) dobra, w których prócz łąk nie więcej niż 90 morgów użytków rolnych podlega oszacowaniu,

d) dobra, aczkolwiek uregulowane w oddzielnej księdze wieczystej, lecz stanowiące jedną całość gospodarczą z sąsiedniemi większemi dobrami tego samego właściciela.

Dobra składające się tylko z sadów owocowych lub stawów i sadzawek w racjonalny system gospodarstwa rybnego ujętych, mogą być szacowane o ile mają budynki wystarczające dla pomieszczenia odpowiedniej służby, przyczem budynki te mogą być przyjęte do taksy w szacunku nie wyższym jak 10 proc. ogólnego szacunku użytków.

W dobrach, w których same tylko drzewostany będą przedmiotem szacunku budowle powinny być wystarczające dla pomieszczenia służby i zarządu leśnego. Budynków takich do szacunku nie wprowadza się.

Nie będą przyjęte do taksy części dóbr, stanowiące wspólną własność z przyległemi dobrami lub osadami, albo w spornem będące posiadaniu.

§ 5.

Za służebności i inne ciężary wieczyste, obciążające całe dobra lub pojedyńcze ich części, dopełnione być powinny odpowiednie z szacunku potrącenia.

§ 6.

Za podstawę do szacowania dóbr służyć będzie mapa i rejestr pomiarowy, dokładnie przedstawiające przestrzeń i skład dóbr, oraz peł-

ny wypis wykazu hipotecznego, lub świadectwo pisarza hipotecznego o zmianach, jakie zaszły w wykazie hipotecznym od czasu złożenia Dyrekcji Głównej ostatniego wypisu wykazu hipotecznego.

Mapa i rejestr pomiarowy sporządzone być winny, lub poświadczone za zgodność z gruntem przez jednego z geometrów, przez Władze Towarzystwa upoważnionych.

§ 7.

Czynności szacowania dóbr dokonywane będą przez Delegatów, lub Delegacje Taksowe na koszt właściciela, według norm ustanowionych przez Władze Towarzystwa.

II. PRZEPISY SZACUNKOWE.

A. Klasyfikacja użytków gospodarczo - rolnych.

1. Grunta orne, ogrody, sady, place pod zabudowaniami i dziedzińce.

§ 8.

Grunta orne rozdzielają się na siedem następujących klas:

Klasa I.

Grunt pszenny najlepszy:

a) gliniasty, tłusty z głęboką warstwą rodzajną, do uprawy łatwy, ciepły, przepuszczalny, w części organiczne bogaty, naturalne spadki posiadający,

b) czarnoziem z głęboką warstwą rodzajną przepuszczalną, bogactwem części organicznych odznaczający się, zwykle w ogrodach warzywnych lub u podnóża pochyłości pól znajdujący się, nawet w okolicach w ziemie tego rodzaju nie obfitujących.

Klasa II.

a) grunt gliniasty dobry, jednak albo od gruntu klasy I-ej w składzie swoim uboższy, albo jakkolwiek bogactwem części składowych do niego zbliżony, skutkiem bądź też położenia, bądź też większej ścisłości warstwy rodzajnej lub mniejszej przepuszczalności podłoża do uprawy trudniejszy, od wpływów atmosferycznych więcej zależny i z tych powodów mniejszą wartość mający,

b) grunt marglowo-gliniasty z głęboką i żyzną warstwą rodzajną, spoczywający na podłożu marglowatem,

c) grunt nizinny i nadrzeczny w części organiczne bardzo bogaty, spojny, tłusty, przytem ciepły i przepuszczalny, mający wszystkie przymioty gruntu klasy I-ej, ale skutkiem niskiego położenia do uprawy pszenicy mało odpowiedni.

Klasa III.

a) grunt żytni najlepszy, piaszczysto - gliniasty z warstwą spodnią przepuszczalną, gliniastą, lub marglowatą, łagodne spadki mający, do uprawy łatwy,

b) grunt nadrzeczny i nizinny, mniej spojny i mniej tłusty od tego, który do klasy II-ej zaliczony został, do uprawy oziminy z powodu swego położenia mało stosowny, ale na którym rzepak zimowy i jęczmień z korzyścią uprawiane być mogą, owies zaś i warzywa obficie obradzają.

Klasa IV.

a) grunt pszenny wadliwy, bardzo ciężki, z warstwą spodnią trudno przepuszczalną, jakkolwiek w części organiczne zasobny, ale mocno spiekający się od upałów i tworzący zbite bryły trudne do rozkruszenia, a w czasie deszczów bardzo rozmiękający. Grunt ten do uprawy trudny, w razie mokrej wiosny dla rozpoczęcia robót we właściwym czasie bywa niedostępnym,

b) grunt marglowy o małym zasobie materji organicznych, spoczywający na podłożu wapiennem,

c) grunt gliniasto - piaszczysty, w materje organiczne zasobny, spójność dostateczną posiadający, z podłożem piaszczysto - gliniastem.

Klasa V.

a) grunt gliniasto - piaszczysty ze znaczną przewagą piasku, z warstwą spodnią tej samej co wierzchnia natury,

b) grunt iłowaty, siny i gliniasty, ciemno-czerwony, żelazisty, na podłożu zupełnie nieprzepuszczalnem leżący, do uprawy trudny,

c) grunt wapienny, opoczasty, ze znaczną ilością kamieni wapiennych trudno się rozkładający, w ciała organiczne ubogi.

d) grunt torfowy lepszego gatunku.

Klasa VI.

a) grunt zupełnie piaszczysty, suchy, niespójny, na którym łubin jeszcze się udaje, żyto tylko na świeżym nawozie, po łubinie lub na trzechletnim odłogu siać można, do uprawy kartofli na świeżym nawozie może być przydatny, owies się na nim nie udaje.

b) sap nie łatwo wysychający, piaszczysty siwego koloru, jedynie do uprawy owsa lub niektórych warzyw zdatny,

c) grunt piaszczysty z wierzchnią warstwą ciemnego koloru, w części organiczne nierozpuszczalne obfitujący, z podłożem zupełnie nieprzepuszczalnem, złożonem z namulastego żwiru, lub też miałkiego piasku zwanego kurzawką, żagawcem.

Klasa VII.

Grunta, które tylko co lat 6 żytem obsiewane być mogą i ziemie nie wydające na 3-letnim odłogu plonu żyta $2\frac{1}{2}$ korca z morga.

§ 9.

Piaski lotne i błota zaliczone być mają do nieżytków, ocenieniu nie ulegających.

§ 10.

Ogrody i sady, oraz place pod zabudowaniami i dziedzińcami zaliczone będą do tej klasy gruntu, do której z natury swej należą.

2. Łąki.

§ 11.

Łąki klasyfikowane będą według jakości i ilości zbieranego siana.

§ 12.

Siano odpowiednio do wartości pożywnej, dzieli się na dobre, średnie i liche. Jeden centnar dobrego siana odpowiada centnarowi i pół siana średniego, a dwom siana lichego.

§ 13.

Stosownie do przeciętnej z ostatnich lat kilku ilości zbieranego siana, zamienionego na siano dobre, łąki zaliczane będą do jednej z następujących pięciu klas:

Do klasy I-ej należą łąki, wydające z morga przynajmniej 20 centnarów metrycznych dobrego siana.

Do klasy II-ej należą łąki, wydające z morga przynajmniej 15 centnarów metrycznych dobrego siana.

Do klasy III-ej należą łąki, wydające z morga przynajmniej 10 centnarów metrycznych dobrego siana.

Do klasy IV-tej należą łąki, wydające z morga przynajmniej 6 centnarów metrycznych dobrego siana.

Do klasy V-tej należą łąki, wydające z morga przynajmnie 4 centnary metryczne dobrego siana.

§ 14.

Łąki wydające z morga mniej niż 4 centnary metryczne dobrego siana zaliczone będą do pastwiska odpowiedniej klasy.

3. Pastwiska.

§ 15.

Pastewniki, położone przy zabudowaniach folwarcznych (grodzie) wolne od wszelkich służebności, szacują się odpowiednio do swoich przymiotów i rodzaju jako grunta orne lub łąki.

§ 16.

Pastwiska tak polne, jak i nizinne, odpowiednio do żyzności i obfitości traw na nich rosnących, dzielą się na cztery klasy: I-wyborowe, II-dobre, III-średnie, IV-liche.

Klasa I.

Wyborowemi są pastwiska polne, znajdujące się na gruntach zaliczonych według swego składu conajmniej do klasy III gruntów ornych, oraz nizinne te, które tylko wskutek odmiennego sposobu użytkowania, albo też przy małym nakładzie mogą być zamienione na łąki przynajmniej klasy III, a także pastwiska nadrzeczne, odznaczające się wyjątkową żyznością.

Klasa II.

Dobremi są pastwiska polne, znajdujęce się na gruntach zaliczonych według swego składu conajmniej do klasy IV gruntów ornych, oraz nizinne takie, które z łatwością zamienione być mogą na łąkę klasy IV, niemniej i te, które do zamiany na łąkę klas wyższych wymagają znacznych nakładów.

Klasa III.

Średniemi są pastwiska polne, znajdujące się na gruntach, zaliczonych według swego składu conajmniej do klasy V gruntów ornych i nizinne takie, które małym kosztem na łąkę klasy V zamienić można, a rówmież i takie, które do zamiany na łąkę klasy IV wymagają znacznych nakładów.

Klasa IV.

Lichemi są pastwiska, znajdujące się na gruntach zaliczonych według swego składu conajmniej do klasy VI gruntów ornych, oraz nizinne, takie które tylko z wielkim nakładem na łąkę klasy V zamienić można.

4. Grunta pod lasem i poleśne.

§ 17.

Grutna pod lasem i zaroślami położone dzielą się na:

a) polne — i

b) nizinne.

Grunta pod lasem polne dzielą się na cztery klasy:

1) do klasy I zaliczają się grunta, odpowiadające przymiotom gruntu ornego klasy I i II,

2) do klasy II — grutna, odpowiadające przymiotom gruntu ornego klasy III i IV,

3) do klasy III — odpowiadające przymiotom gruntu ornego klasy V,

4) do klasy IV — odpowiadające przymiotom gruntu ornego klasy VI i VII.

Grunta pod lasem nizinne dzielą się na trzy klasy:

1) do klasy I zaliczają się grunta, odpowiadające przymiotom pastwisk nizinnych klasy I,

2) do klasy II — odpowiadające przymiotom pastwisk nizinnych klasy II,

3) do klasy III — odpowiadające przymiotom pastwisk nizinnych klasy III i IV.

Szacunek gruntu nizinnego, pod regularną uprawę wikliny zajętego, może być podniesiony do 50%.

§ 18.

Piaski lotne pod lasem, tudzież przestrzenie leśne bagniste, bez znacznych kosztów osuszyć się niedające, oceniane nie będą.

§ 19.

Grunta po wyciętym lesie wykarczowane i obsiane, mogą być szacowane jako grunta orne odpowiednich klas, jeżeli nie stanowią części gospodarstwa leśnego i nie podlegają ani obowiązkowemu zadrzewieniu, ani też żadnym ograniczeniom, z przepisów ochrony leśnej wynikającym, i wreszcie jeżeli nie są obciążone żadną służebnością leśną. Przestrzenie po wyciętym lesie, niezadrzewione szacuje się jak grunta leśne, z obniżeniem szacunku o 50%, za wyjątkiem gruntów klasy IV, które będą z szacunku wypuszczone.

Obniżeniu temu nie podlegają tylko grunta poleśne dwóch pierwszych klas jeżeli są zwolnione od ograniczeń wskazanych w przepisach ochrony leśnej.

§ 20.

Wartość gruntu pod lasem, w którym drzewostan podług §§ 42 i 43 niniejszych przepisów został szacowaniu poddany, nie będzie do taksy dóbr wprowadzona.

B. Taryfa szacunkowa.

§ 21.

Na siedem klas gruntów ornych ustanawia się następujące szacunki:

	K L A S Y						
	I	II	III	IV	V	VI	VII
	Z ł o t e						
za 1 mórg	1050	900	700	450	250	100	50

§ 22.

Szacunki gruntów ornych ustanowione są w przypuszczeniu dobrego stanu kultury. Grunta znajdujące się w stanie kultury niższym od dobrego, obniżone być mogą w szacunku najwyżej o 25%.

Szacunek racjonalnie zdrenowanych gruntów ornych może być podwyższony o 30%, po złożeniu planu wykonanych urządzeń drenarskich.

Grunta pod ogrodami, sadami owocowemi i chmielnikami mogą być, stosownie do ich dochodowości, podwyższone w szacunku do 50%.

Powody podwyższenia lub obniżenia szacunku gruntów ornych powinny być dokładnie opisane w operacie taksowym.

§ 23.

Szacunki gruntów ornych następującym jeszcze ulegają obniżeniom:

a) grunta obcą własnością przedzielone, lub z nią pomieszane, obniżone będę w szacunku najwyżej do 50%, a to zależnie:

1) od stopnia ich rozdrobnienia,

2) od stosunku ogółu rozdrobnionych przestrzeni do ogólnej rozległości gruntów ornych,

3) od utrudnień, jakie przedzielenie to powoduje w prawidłowem prowadzeniu całości gospodarstwa,

b) grunta bez spadku niedrenowane, lub też położone na stromych stokach wzgórz, mają być obniżone w szacunku do 10%,

c) grunta od zabudowań folwarcznych, więcej niż 500 prętów oddalone mają być obniżone w szacunku najwyżej o 15%,

d) grunta obciążone służebnością pastwistkową na ugorach, ścierniskach, rowach i miedzach, obniżone być mają w szacunku stosownie do rozciągłości danej służebności, oraz większych lub mniejszych szkód, jakie służebność ta gospodarstwu rolnemu wyrządza i wpływu, jaki wywiera na zmniejszenie wartości dóbr.

§ 24.

Ceny łąk ustanawia się następujące:

	K L A S Y				
	I	II	III	IV	V
	Z	ł	o	t	e
za 1 mórg	1050	900	450	180	90

§ 25.

Szacunki łąk ulegają następującym obniżeniom:

a) łąki obciążone służebnością, obniżone będą w szacunku stosownie do wysokości szkód przez służebność zrządzonych i wpływu, jaki służebność ta wywiera na zmniejszenie wartości dóbr,

b) łąki wystawione na częste zalewy połączone z zamuleniem siana, obniżone będą w szacunku najwyżej o 50%, stosownie do rozmiaru szkód, przez zalewy zrządzanych,

c) łąki w drobnych lub większych działkach, z obcemi własnościami pomieszane, obniżone będą w szacunku najwyżej o 25%.

Szacunki łąk racjonalnie zmeljorowanych z widocznemi zmianami wskutek meljoracji, popartej odpowiedniemi planami, mogą być podwyższone najwyżej o 10%.

§ 26.

Ceny pastwisk ustanawiają się następujące:

	KLASY			
	I	II	III	IV
	Złote			
za 1 mórg	360	180	90	45

§ 27.

Pastwiska polne i nizinne będą w szacunku obniżone z powodu:

a) obciążenia służebnością,

b) przedzielenia lub pomieszania z obcą własnością.

Wysokość obniżenia zależeć będzie:

1) od uciążliwości służebności i wpływu, jaki one wywierają na zmniejszenie wartości dóbr,

2) od stopnia rozdrobnienia, oraz stosunku rozdzielonych przestrzeni do ogółu pastwisk.

Na obniżenie powyższe nie kładzie się żadnej granicy, pastwiska więc polne i nizinne, z powodu obciążenia służebnością, przedzielenia lub pomieszania z obcą własnością, mogą być nawet wypuszczone z taksy.

§ 28.

Na grunta leśne naznacza się ceny następujące:

	Grunta leśne polne				Grunta leśne nizinne		
	KLASY						
	I	II	III	IV	I	II	III
	Złote						
za 1 mórg	360	180	90	45	180	90	45

§ 29.

Grunta pod lasem, zaroślami, poleśne, lub do zalesienia kwalifikujące się, obniża się w szacunku z powodu:

a) służebności,

b) przedzielenia lub pomieszania z obcą własnością.

Obniżenie z powodu służebności zależy od ich uciążliwości i wpływu, jaki wywierają na zmniejszenie wartości dóbr.

Obniżenie z powodu przedzielenia lub pomieszania z obcą własnością ustosunkowane być winno do stopnia rozdrobnienia przedzielonych działków.

Wysokość obniżenia z powodów wskazanych pod literami **a** i **b**, nie ogranicza się, grunta więc takie mogą być nawet wyłączone z oszacowania.

Grunta słabo zadrzewione III i IV klasy obniża się w szacunku do 50%, natomiast grunta tychże klas, wzorowo zadrzewione, mogą być podwyższone w szacunku do 50%.

C. Budowle.

§ 30.

Do szacunku dóbr wprowadzoną być ma wartość budowli gospodarczych, domów mieszkalnych, młynów wodnych i wiatraków.

Szacunek domów przeznaczonych na mieszkanie właścicieli dóbr, przyjętym będzie od taksy odpowiednio do postanowionej normy, zastosowanej do przestrzeni dóbr, bez względu na wyższą wartość domu. Szacunek ten jednak ulegnie obniżeniu, jeżeli wartość rzeczywista pomienionych domów niższą się okaże.

Do szacunku nie będą przyjęte:

a) budowle nie ubezpieczone,

b) budowle wspólną własnością będące,

c) budowle fabryczne wogóle, za wyłączeniem zakładów przemysłowo - gospodarczych, ściśle z rolnictwem związanych, przerabiających przeważnie własny surowy produkt, lub dostarczających gospodarstwu odpadków pokarmowych i nawozowych,

d) budynki położone w rejonach fortecznych, podlegające zniesieniu na żądanie władz wojskowych.

§ 31.

Budowle nie mogą być wprowadzone do taksy w szacunku wyższym nad sumę przyjętą do ubezpieczenia w rządowej instytucji ubezpieczeń, lub łącznie w instytucji rządowej i prywatnych towarzystwach ubezpieczeń.

§ 32.

Ogólna wartość budowli gospodarczych, na mocy § 30 do taksy przyjętych, w żadnym razie przenosić nie może 25% ogólnego szacunku gruntów ornych, łąk i pastwisk, lub 10% w wypadkach, przewidzianych w § 4 niniejszych przepisów.

§ 33.

Stan budowli gospodarczych nie trwały lub zaniedbany opisany być winien szczegółowo. Szacunek zaś takich budynków do taksy odpowiednio obniżony będzie, chociażby wysokość ubezpieczenia wyrównywała lub przewyższała 25% wartości użytków wymienionych w § 32.

Wartość każdego budynku w złym stanie może być z szacunku wyłączona.

D. Wyłączenia.

§ 34.

Oprócz wyłączeń, wskazanych poprzednio w §§ 4, 9, 19, 20, 30 i 32 niniejszych przepisów, oszacowaniu nie ulegają:

a) drogi,

b) nieużytki gospodarcze,

c) kopalnie i należące do nich budynki,

d) służebności, na obcych gruntach dobrom służące,

e) inwentarze żywe i martwe, — nakoniec

f) przedmioty niniejszemi przepisami nie objęte.

E. Potrącenia.

§ 35.

Jeżeliby oprócz służebności, uwzględnionych przy szacunku dóbr znajdowały się w Dziale III Wykazu Hipotecznego opłaty dobra obciążające, ściśle co do ilości określone, w takim razie opłaty te powinny być za pomocą mnożnika 20 skapitalizowane i kapitał stąd powstały w rejestrze szacunkowym zamieszczony.

Ciężary i obowiązki, ściśle w pieniądzach nieoznaczone, powinny być sposobem przybliżonym ocenione i wartość ich kapitalna również w rejestrze szacunkowym pomieszczona.

Wynalezione sposobem powyżej wskazanym sumy kapitalne, potrąca się z ogólnego szacunku dóbr.

Inne ciężary na dobrach, a mianowicie: prawo sztucznego ścieku wód, przechodu lub przejazdu, wodopoju i tym podobne, o ile nie wpływają stanowczo na zmniejszenie wartości i dochodu z dóbr, nie ulegają oszacowaniu i strąceniu z szacunku.

F. Obniżenia i podwyższenia.

§ 36.

Na obniżenie ogólnej sumy, wyprowadzonej z oszacowania użytków gospodarczo - rolnych i budynków, wpływają następujące okoliczności:

a) niekorzystna dóbr konfiguracja,

b) niekorzystne położenie dóbr pod względem odstawy i zbytu produktów rolnych,

c) zaniedbane gospodarstwo,

d) szczególne okoliczności, na wartość i dochodowość dóbr ujemnie wpływające,

e) niekorzystne położenie dóbr pod względem ogólnych warunków ekonomiczno - gospodarczych, wpływające ujemnie na cenę sprzedażną dóbr i zmniejszające popyt na ziemię.

Na obniżenie ogólnego szacunku żadnej nie kładzie się granicy.

§ 37.

Na podwyższenie ogólnej sumy, wyprowadzonej z oszacowania użytków gospodarczo - rolnych i budynków, wpływać mogą następujące okoliczności:

a) dogodne skupienie gruntów ornych w folwarkach o umiarkowanej przestrzeni (komasacja), obok zupełnie dobrej konfiguracji całości dóbr, jeżeli takowe wolne są od służebności włościańskich,

b) bliskość ważnych punktów zbytu, połączona z dogodną odstawą produktów,

c) większe zakłady fabryczne, istniejące w dobrach, przy warunkach zapewniających im byt trwały.

d) inne okoliczności tutaj nieprzewidziane, które Władze Towarzystwa wskazać są mocne.

Podwyższenie szacunku na podstawie niniejszego paragrafu, choćby z kilku lub nawet wszystkich istniejących jednocześnie, powyżej wymienionych powodów, nie może przewyższać 30% ogólnej wartości wszystkich przestrzeni użytkowych i budowli, jaka z oszacowania wypadnie. Wszakże wyjątkowo przy kumulacji szczególnie korzystnych warunków, wpływających dodatnio na wartość dóbr, położonych w pobliżu wielkich ośrodków przemysłowych, podwyższenie ogólnego szacunku może być stosowane do wysokości 40%.

G. Kapitalizowanie dochodów.

I. Z wód.

§ 38.

Jeziora, stawy i sadzawki, stały dochód z rybołóstwa przynoszące, od służebności wolne, szacowane być mają według średniego, udowodnionego z ostatnich lat trzech rocznego dochodu, skapitalizowanego mnożnikiem 10, z tem jednak ograniczeniem, że wprowadzony do taksy szacunek morga przestrzeni, pod wodą będącej, w żadnym razie nie może przewyższać ceny morga łąki klasy IV.

Jeziora od służebności wolne, zostające w podzielnem posiadaniu dwóch lub więcej właścicieli, wtedy tylko szacowaniu ulegają, gdy są dokładnie co do powierzchni rozgraniczone.

Jeziora służebnością obciążone jedynie brzegową, dokładnie określoną, nie będą wyłączone z pod oszacowania, ale szacunek ich uledz może obniżeniu najwyżej o 25%, a to stosownie do rozmiaru służebności.

§ 39.

Sadzawki i stawy w racjonalny system gospodarstwa rybnego ujęte, stały dochód z rybołóstwa przynoszące, szacowane będą według tej samej zasady co jeziora, z tą jednak różnicą, że szacunek morga przestrzeni pod wodą będącej, w razie uznania urządzeń technicznych za trwałe i udowodnienia odpowiedniego dochodu, dosięgać może zwiększonej do 30% ceny morga łąki klasy III-ej. W razie nie-

bezpieczeństwa zrywania stawów, zastosowane tu być winno obniżenie szacunku, które do 50% dosięgać może.

§ 40.

Ogólny szacunek wód dzikich stały dochód z rybołóstwa przynoszących, nie może być wprowadzony do taksy w sumie wyższej niż ogólny szacunek gruntów ornych, łąk i pastwisk.

Ograniczenie powyższe nie stosuje się do stawów i sadzawek w racjonalny system gospodarstwa rybnego ujętych (§ 39).

§ 41.

Oszacowaniu nie ulegają przestrzenie pod rzekami, oraz wszelkie wody stałego dochodu z rybołóstwa nie przynoszące.

2. Z drzewostanów leśnych.

§ 42.

Drzewostany mogą być szacowaniu poddane pod warunkami następującemi:

a) aby urządzenie lasów, obciążonych służebnościami włościańskiemi, było zatwierdzone ostatecznie przez odpowiednie władze i przez Dyrekcję Główną przyjęte,

b) aby w lasach wolnych od służebności włościańskich plan gospodarstwa leśnego był sporządzony według przepisów, przez Władze Towarzystwa wydanych i zatwierdzonych przez Dyrekcję Główną, oraz przez odpowiednie władze.

W obu tych razach urządzenie lasu ma być na gruncie w wykonanie wprowadzone i pod ścisły nadzór Władz Towarzystwa oddane.

§ 43.

Oszacowanie drzewostanów uskutecznia się na podstawie obliczenia czystego rocznego dochodu z cięć corocznych.

W tym celu obliczone być ma w metrach sześciennych ile roczne cięcie wydawać będzie masy drzewnej, z uwzględnieniem rodzaju i gatunku drzewa, oraz z podziałem na drzewo opałowe i budulcowe.

Następnie ogólną ilość drzewa opałowego należy zamienić na metry sześcienne miary powszechnie w kraju używanej i rozdzielić odpowiednio do gatunku.

Z tak obliczonej i podzielonej ilości ogólnej masy drzewnej z rocznego cięcia otrzymanej, potrącić należy ilość drzewa, wydawanego z lasu na zaspokojenie wszelkich służebności, o ile te zmniejszają masę drzewa każdorocznej poręby.

Pozostałe ilości metrów sześciennych drzewa opałowego i budulcowego posłużą za podstawę do obliczenia przeciętnego dochodu rocznego brutto.

Ilości te metrów sześciennych drzewa opałowego i budulca pomnożyć należy co do każdego rodzaju i gatunku drzewa oddzielnie,

przez odpowiednią temuż rodzajowi i gatunkowi przeciętną z ostatnich lat trzech cenę metra sześciennego drzewa opałowego lub drzewa budulcowego.

Gdyby jednak ceny przeciętne okazały się wyższe od cen osiąganych w roku szacowania, w takim razie te ostatnie będą użyte przy obliczaniu dochodu brutto.

Od sumy tak obliczonej dochodu odjąć należy:

a) koszt rąbania drzewa,

b) wszelkie koszta administracji i straży leśnej, na pieniądze obliczone,

c) roczny koszt zadrzewienia, wskazanego planem gospodarstwa leśnego,

d) wszelkie podatki skarbowe i samorządowe, bezpośrednio obciążające przestrzenie leśne i opłacane z całej przestrzeni objętej planem gospodarstwa leśnego.

W ten sposób obliczony dochód czysty z poręby rocznej, zależnie od rodzaju drzewostanów obniża się o 5 do 25% na zabezpieczenie od nieprzewidzianych klęsk losowych.

Pozostała reszta rocznego dochodu skapitalizowana mnożnikiem 25 przy lasach wysokopiennych z koleją 80-letnią i dłuższą, mnożnikiem 20 przy lasach wysokopiennych liściastych z koleją krótszą od lat 80 i mnożnikiem 15 przy lasach niskopiennych, stanowić będzie szacunek drzewostanów.

§ 44.

Szacunek drzewostanów w lasach obciążonych służebnościami włościańskiemi powinien być obniżony odpowiednio do rozmiaru służebności i możliwości z ich powodu szkód i strat, z uwzględnieniem przypuszczalnego wynagrodzenia wzamian za zniesienie tychże służebności.

Obniżenie to zastosowane być może i w tych wypadkach, gdy wartość służebności była potrącona z masy drzewnej w sposób w § 43 wskazany.

Szacunek drzewostanów może być także obniżony z powodu wszelkich innych warunków miejscowych, prawidłowe gospodarstwo leśne utrudniających.

§ 45.

W razie układu o zamianę służebności i oddania włościanom części przestrzeni leśnej obciążonej pożyczką na drzewostany obniżenie szacunku nastąpi procentowo w stosunku do kapitalnej wartości masy drzewnej na oddzielonej od dóbr przestrzeni.

III. Delegacje Taksowe.

§ 46.

Na każdy powiat Dyrekcja Główna mianuje odpowiednią ilość delegatów taksowych.

§ 47.

Obowiązki delegata taksowego trwać mają lat dwa; wychodzący z urzędowania mogą być na nowo mianowani.

§ 48.

Do szacowania każdych dóbr utworzoną będzie osobna delegacja taksowa. W skład delegacji taksowej wchodzą:

a) wyznaczony przez Dyrekcję Główną delegat taksowy, jako przewodniczący,

b) stowarzyszony, z miejscowemi warunkami gospodarczemi obznajmiony.

W wyjątkowych razach, jeżeli oszacowanie dóbr powyżej 600 morgów rozległości będzie nastręczało szczególne trudności, Dyrekcja Główna, podług własnego uznania, lub na żądanie delegata, może wzmocnić skład delegacji przez powołanie trzeciego członka, przez siebie wyznaczonego.

Szacowanie dóbr rozległości do 150 morgów włącznie, oraz sprawdzenie wartości dóbr, Dyrekcja Główna może powierzyć samemu delegatowi taksowemu.

§ 49.

Nie mogą być członkami delegacji taksowej: członkowie Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego oraz blizcy krewni właściciela dóbr, taksie poddanych, prócz wypadków przewidzianych w § 66 przepisów taksy.

§ 50.

W razie choroby, nieobecności właściwych delegatów taksowych w powiecie, lub w razie pokrewieństwa ich z właścicielem dóbr taksie poddanych, a także dla innych ważnych przyczyn, Dyrekcja Główna może wyznaczyć do szacowania dóbr delegata z innego powiatu.

§ 51.

Przy czynnościch taksowych obecność wszystkich członków delegacji jest nieodzowną.

Delegacja obowiązana jest prowadzić protokół szczegółowy z każdodziennych czynności swoich.

§ 52.

Zdanie delgata taksowego w czynnościach delegacji jest rozstrzygające. Jeżeli zaś Władze Towarzystwa poruczą Radcy czynność rewizyjną wtedy jego zdanie będzie decydujące.

Każdy z pozostałych członków delegacji taksowej (§ 48 P. T.) jeżeli różni się w zdaniu z delegatem taksowym lub Radcą delegowanym, obowiązany jest do protokółu własnoręcznie zapisać lub zadyktować, w czem i z jakich powodów jest odmiennego zdania.

§ 53.

Za niedokładne spełnianie czynności sobie zleconych członkowie delegacji mogą być przez Dyrekcję Główną napomnieni, czasowo lub na zawsze od udziału w czynnościach taksowych usunięci, a nawet w wypadkach udowodnionej niesumienności w działaniu, do odpowiedzialności sądowej pociągnięci. Od decyzji Dyrekcji Głównej przysługuje interesowanym prawo rekursu do Komitetu Towarzystwa.

§ 54.

Geometrzy, sporządzający lub poświadczający plany dóbr, albo przy taksie działający, technicy leśni, sporządzający plany gospodarstwa leśnego i działający przy szacowaniu drzewostanów, oraz technicy meljoracyjni obowiązani są stosować się ściśle do instrukcji, wydanych dla nich przez Władze Towarzystwa.

Geometrzy odpowiadają za zgodność z gruntem planów i rejestrów pomiarowych, oraz za ścisłe obliczenie przestrzeni wykazanych w rejestrach klasyfikacyjnych, technicy leśni — za prawidłowość i sumienność dokonanych przez siebie obliczeń, zaś technicy meljoracyjni — za ścisłe i dokładne wykonanie powierzonych im czynności.

Za niedokładne wykonanie właściwych czynności mogą być czasowo lub na zawsze pozbawieni przez Dyrekcję Główną: jeometrzy — upoważnienia do sporządzania i poświadczania dowodów pomiarowych, technicy leśni — upoważnienia do sporządzania planów gospodarstwa leśnego, Władzom Towarzystwa przedstawionych, a technicy meljoracyjni — upoważnienia do wykonywania robót meljoracyjnych, wszyscy zaś mogą nawet być pociągani do sądowej, cywilnej i karnej odpowiedzialności, podług zasad prawa ogólnego.

IV. Szacowanie dóbr.

A. Czynności delegacji taksowej.

1. Szczegółowe badanie na gruncie.

§ 55.

Dyrekcja Główna obowiązana jest dostarczyć delegatowi taksowemu złożone jej przez właściciela dóbr dowody, wymagane przez Ustawę i Instrukcje Towarzystwa.

§ 56.

W wyznaczonym przez delegata taksowego terminie zjazdu delegacji znajdować się powinni na gruncie dóbr, taksie poddanych, właściciel tychże dóbr, lub jego umocowany, tudzież jeden z geometrów, przez Władze Towarzystwa upoważnionych, który wszelkie czynności miernicze, przez delegację zarządzone, obowiązany jest uskutecznić na koszt właściciela.

Przy taksie dóbr, w których szacunek gruntów ornych ma być podwyższony z powodu drenowania, Dyrekcja Główna może zastrzec udział technika kultury rolnej, upoważnionego do wykonywania robót meljoracyjnych.

Przy szacowaniu drzewostanów wymagany jest udział technika leśnego, przez Władze Towarzystwa upoważnionego.

Przy szacowaniu dóbr z przestrzenią mniejszą niż 90 morgów, w wypadkach, przez Władze Towarzystwa wskazanych, obecność geometry nie będzie konieczną.

§ 57.

Przybyłej na grunt delegacji taksowej właściciel złożyć powinien wykazy zasiewów, zbiorów, inwentarza żywego i martwego, spis budynków, polisy ubezpieczeń, rachunki gospodarskie, kontrakty dzierżawne, tabele likwidacyjne, oraz dowody, potrzebne przy szacowaniu drzewostanów, a także dowody dotyczące zabezpieczenia odpływu wód z tych przestrzeni gruntów ornych, które mają być podwyższone w szacunku z powodu drenowania, a nie mają naturalnego odpływu.

Obok tego, celem dokładniejszego rozpoznania stosunków miejscowych, oraz natury i urodzajności przestrzeni dobra składających, delegacja może zasięgnąć od ludzi miejscowych potrzebnych jej wiadomości i objaśnień.

§ 58.

Delegacja przedewszystkiem przystąpi do rozpoznania stosunków prawnych dóbr, oceni doniosłość służebności i innych ścieśnień hipotecznie lub faktycznie dobra obciążających, dopełni klasyfikacji na gruncie każdej części przestrzeni dóbr, oceni budowle oraz zbada czynniki dochodowe, na szacunek tychże dóbr wpływające, stosując się ściśle do przepisów szacunkowych, powyżej zamieszczonych.

Władze Towarzystwa przy szacowaniu dóbr mniejszych niż 90 morgów, mogą uznać szczegółową klasyfikację użytków za zbyteczną i oprzeć szacowanie takich dóbr na podstawie cen ziemi normalnych dla danej miejscowości ustanowionych przez Władze Towarzystwa.

§ 59.

Gdyby właściciel nie dostarczył tych z wymienionych w § 57 dowodów, któreby się koniecznemi okazały, a zebrane od ludzi miejscowych wiadomości były niedostateczne, niemniej gdyby się okazało, że dobra według przepisów Ustawy Towarzystwa i rozwijających ją instrukcji, pożyczki otrzymać nie mogą, delegacja stan rzeczy dokładnie opisze, od szacowania odstąpi i protokół dokonanej czynności Dyrekcji Głównej prześle.

2. Rejestr szacunkowy.

§ 60.

Po dopełnieniu klasyfikacji użytków gospodarczo-rolnych, sprawdzeniu ilości i stanu budynków, zbadaniu i ustanowieniu wysokości dochodów w §§ 38, 39, 40 i 43 wymienionych, oraz po rozpoznaniu wszystkich innych warunków, na wartość tych użytków i dochodów wpływających, delegacja ułoży szczegółowy rejestr szacunkowy dóbr, podług przepisanego wzoru.

Rejestr szacunkowy przez wszystkich członków delegacji podpisany być powinien. Członek niezgadzający się ze zdaniem delegata taksowego, opinję swoją przy podpisaniu zaznaczyć jest obowiązany.

3. Opis dóbr.

§ 61.

Po ułożeniu szczegółowego rejestru szacunkowego dóbr, delegacja sporządzi ogólny ich opis, w którym zamieści wszystkie szczegóły, wywierające wpływ na powiększenie lub zmniejszenie ogólnej wartości dóbr, następnie zamieści wiadomości dotyczące dochodu, z dóbr osiąganego. W końcu delegacja wymotywuje dokładnie powody obniżeń i podwyższeń, wprowadzonych do rejestru szacunkowego z §§ 36 i 37 na ogóle szacunku bądź całości dóbr, bądź poszczególnych folwarków.

4. Zakończenie czynności delegacji.

§ 62.

Po ukończeniu swych czynności delegacja spisuje ostateczny protokół, w którym delegat taksowy powinien zapytać właściciela, czy nie ma do zrobienia uwag lub zarzutów, odnoszących się do czynności, przez delegację dokonanych i objaśnić go, iż może bezzwłocznie uwagi te podać, lub sam wnieść do protokółu.

§ 63.

Cały operat taksowy, sporządzony na gruncie dóbr, wraz z objaśnieniem uwag i zarzutów, gdyby te przez właściciela uczynione były, delegat przesyła Dyrekcji Głównej z mapą, rejestrem pomiarowym i wszystkiemi dokumentami, które posłużyć mogą do objaśnienia Władz Towarzystwa o stanie dóbr.

B. Ustanowienie szacunku dóbr przez Dyrekcję Główną

§ 64.

Dyrekcja Główna obowiązana jest rozpoznać szczegółowo wszystkie czynności delegacji taksowej, sprawdzić czy zastosowała się ściśle do niniejszych przepisów, wyjaśnić wszelkie wątpliwości i w razie potrzeby odpowiednio rejestr szacunkowy sprostować, ustanowić i wprowadzić do rejestru tego podwyższenia lub obniżenia na ogóle szacunku, a następnie w umotywowanej decyzji ustanowić szacunek taksowy dóbr.

O decyzji swej co do wysokości szacunku, co do powodów zmian, w obliczeniach delegacji wprowadzonych, wreszcie co do sumy pożyczki i warunków pod jakiemi została przyznaną, Dyrekcja Główna bezzwłocznie właściciela dóbr zawiadomi.

Do czasu umorzenia pożyczki, dowody pomiarowe w oryginałach lub kopjach, przez właściciela dóbr dostarczonych, zachowane będą w aktach Władz Towarzystwa.

V. Taksy dodatkowe i rewizje.

§ 65.

Właściciele dóbr ziemskich, którzyby wady majątkowe z powodu służebności, niedostateczności budynków lub innych okoliczności na obniżenie taksy wpływających, usunęli, albo w inny sposób wartość dóbr podnieśli, mogą żądać sprawdzenia stanu i wartości dóbr, lub taksy dodatkowej i odpowiedniego podwyższenia szacunku dóbr.

§ 66.

Władze Towarzystwa, celem skontrolowania, azali czynności delegacji taksowych ściśle dokonywane są według przepisów taksy dóbr i wydanych w rozwinięciu tychże instrukcji, wysłać mogą z ramienia swego specjalne delegacje na grunt dóbr, chociażby nawet operaty taksowe zaskarżeniu nie uległy. Koszta zjazdu i szacowania ponosi w tym wypdku Towarzystwo Kredytowe Ziemskie.

Przepis Podatkowy.

§ 67.

Z chwilą wprowadzenia w wykonanie niniejszych przepisów, zatwierdzone przez Ministerstwo Skarbu w dniu 29 stycznia 1923 r. L. D. K. 4126/III przepisy taksy dóbr tracą moc obowiązującą.

Dodatkowe przepisy taksy dóbr ziemskich położonych poza obrębem b. Królestwa kongresowego dla Towarzystwa Kredyt. Ziemsk. w Warszawie.

§ 1.

Dobra ziemskie, płożone na „Kresach Wschodnich" poza obrębem b. Królestwa Kongresowego, uregulowane w księgach wieczystych, będą szacowane na podstawie obowiązujących przepisów taksy dla Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie, z zastosowaniem ograniczeń, wyszczególnionych w niniejszych dodatkowych przepisach (§ 1 Przepisów Taksy).

§ 2.

Dochody z wód podlegają oszacowaniu tylko w tych wypadkach, gdy wody te ujęte są w racjonalny system gospodarstwa rybnego (§ 2 i 39 P. T.).

§ 3.

Drzewostany nie będą szacowane (§ 3 i 42 P. T.).

§ 4.

Kresy Wschodnie dzielą się na 3 oddziały taryfowe.

Do pierwszego oddziału taryfowego będą zaliczone dobra, położone w powiatach: Białystok, Dubno, Horochów, Krzemieniec, Łuck

(na południe od linji kolejowej Kowel-Równe), Równe, Włodzimierz, Zdołbunów.

Do drugiego oddziału taryfowego będą zaliczone dobra położone w powiatach: Bielsk, Grodno, Sokółka, Wołkowysk, Baranowicze, Lida, Naświeź, Nowogródek, Słonim, Brześć nad Bugiem, Kobryń, Prużana Oszmiana, Święciany, Wilno.

Do trzeciego oddziału taryfowego będą zaliczone dobra położone w powiatach: Stołpce, Wołożyn, Drohiczyn, Kamień Koszyrski, Kossów, Łuniniec, Pińsk, Sarny, Stolin, Brasław, Dzisna, Mołodeczno, Postawy, Wilejka, Kostopol, Kowel, Luboml, Łuck (na północ od linji kolejowej Kowel - Równe).

§ 5.

Grunta orne dzielą się na 7 klas z następującymi szacunkami (§ 8 P. T.).

		KLASY I	II	III	IV	V	VI	VII
		Złote						
Za 1 mórg	Oddz. Taryfowy I	630	505	410	285	155	60	30
	„ „ II	530	405	350	240	135	55	20
	„ „ III	360	290	235	160	90	35	25

§ 6.

Nie będą szacowane grunta orne nieokopcowane, rozrzucone pomiędzy obcemi własnościami i leżące odłogiem grunta nieobsiewane.

§ 7.

Łąki dzielą się na 5 klas z następującym szacunkiem (§§ 11-14 P. T.).

		KLASY I	II	III	IV	V
		Złote				
Za 1 mórg	Oddz. Taryfowy I	630	505	285	125	65
	„ „ II	530	405	240	50	25
	„ „ III	360	290	160	40	15

§ 8.

Nie będą szacowane łąki nieużytkowane, oraz nieokopcowane i rozrzucone pomiędzy obcemi własnościami.

§ 9.

Pastwiska dzielą się na 4 klasy z następującym szacunkiem (§§ 15 i 16 P. T.).

		KLASY I	II	III	IV
		Złote			
Za 1 mórg	Oddz. Taryfowy I	250	125	65	30
	„ „ II	100	50	nie podlegają	
	„ „ III	oszacowaniu			

§ 10.

Nie będą szacowane pastwiska nieużytkowane, oraz nieokopcowane i rozrzucone pomiędzy obcemi własnościami.

§ 11.

Grunta leśne dzielą się na polne i nizinne, przyczem grunta polne dzielą się na 4 klasy, a nizinne na 3 klasy z następującymi szacunkami (§§ 17-20 P. T.).

		Grunta leśne polne				Grunta leśne nizinne		
		K L A S Y						
		I	II	III	IV	I	II	III
		Złote						
Za 1 mórg	Oddz. Taryfowy I	250	125	65	30	125	65	30
	„ „ II	215	105	55	25	105	55	25
	„ „ III	150	90	45	20	90	45	20

§ 12.

Do szacowania dóbr na Kresach będą mianowani przez Dyrekcję Główną specjalni delegaci taksowi, którzy będą składali odpowiednią przysięgę. Dopuszczalne jednak jest i szacowanie przez delegatów z sąsiednich okręgów b. Królestwa Kongresowego.

§ 13.

Do składu delegacji taksowej Dyrekcja Główna będzie powoływała oprócz delegata taksowego jednego lub dwóch sąsiadujących miejscowych właścicieli ziemskich.

§ 14.

W celu uzyskania pożyczki należy złożyć Dyrekcji Głównej przy odpowiedniem podaniu wymienione w art. 103 Ustawy Towarzystwa: a) wypis urzędowy wykazu hipotecznego, b) mapę w 2-ch egzemplarzach (sporządzoną według obowiązujących przepisów) wraz z rejestrami pomiarowemi i c) sumę odpowiednią na pokrycie kosztów udzielania pożyczki, a nadto d) zaświadczenie okręgowego urzędu ziemskiego, lub urzędowe dokumenty o stanie służebności włościańskich, o ile te służebności nie są ujawnione w Dziale III wykazu hipotecznego, e) polisę o ubezpieczeniu budowli od ognia (z wyszczególnieniem wszystkich budynków, przyjętych do ubezpieczenia), f) prywatne zestawienie poparte odpowiedniemi dokumentami opłacanych wszystkich podatków rządowych i komunalnych, g) dokładny adres dóbr dla określenia przypuszczalnych kosztów zjazdu. 9835

Wpisy do rejestru handlowego.

Do rejestru handlowego, Działu B/XXXIX, sądu okręgowego w Warszawie w dniu 4 lipca 1928 roku wciągnięto pod Nr. 5796:

Polnaft, sprzedaż produktów górniczo - skalnych, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Dzika 44. Celem spółki jest sprzedaż produktów górniczo - skalnych. Kapitał zakładowy 2.000 zł., podzielony na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Bersz Margulis, Szaja Margulis, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę pod jej stemplem podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notarjuszem Dembińskim w Warszawie dnia 20 czerwca 1928 roku, za nr. 887, na czas nieograniczony. 8914

Do rejestru handlowego, Działu B/XXXIX, sądu okręgowego w Warszawie w dniu 4 lipca 1928 r. wciągnięto pod Nr. 5797:

Spółka Handlowa „Silvan", spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Chmielna 43. Celem spółki jest prowadzenie handlu drzewnego. Kapitał zakładowy 15.000 zł. podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Henryk Mitelman, Bronisław Berlfein, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, indosy, umowy i pełnomocnictwa podpisują obaj zarządcy łącznie. Czeki, korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniędzy, przesyłek i towarów, podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notarjuszem Śleszyńskim w Warszawie dnia 21 kwietnia 1928 r., za nr. 568, na czas nieograniczony. 8915

Do rejestru handlowego, Działu A, sądu okręgowego we Włocławku w dniu 9 lipca 1928 r. pod Nr. 3415 wciągnięto następującą firmę: „Restauracja Staropolska", Marja Sulimierska", restauracja z wyszynkiem trunków z siedzibą w Kutnie, Nowy Rynek 41. Przedsiębiorstwo egzystuje od 1926 roku. Właścicielka Marja Sulimierska, panna pełnoletnia, zam. tamże. 8885

Do rejestru handlowego, Działu B, sądu okręgowego w Warszawie wciągnięto następujące dodatkowe zgłoszenia:

41 (B. XXI 3874). Towarzystwo Warszawskie oczyszczania i sprzedaży spirytusu (Rektyfikacja Warszawska) Spółka Akcyjna w Warszawie. Zbigniew Żółtowski z zarządu ustąpił. Na członka zarządu wybrany został Józef Lossow z Gryżyna. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonarjuszów z dnia 26 marca 1928 roku.

1. 122. Spółka Akcyjna Polskie Towarzystwo Gazownicze w Warszawie. Członek zarządu i dyrektor zarządzający Czesław Świercewski oraz członek zarządu Konrad Billewicz ustąpili z zajmowanych

stanowisk. Na członka zarządu i dyrektora zarządzającego wybrany został Józef Konopka z Warszawy. Wpisano na mocy uchwał walnych zgromadzeń akcjonarjuszów z dnia 26 czerwca 1925 r. i 12 październi-ka 1926 r.

IV 480 (B. XXXIX 5763). Towarzystwo Akcyjne fabryki garbarskiej Temler i Szwede w Warszawie. Jan Herse przestał być zastępcą członka zarządu. Na zastępcę członka zarządu wybrany został Jan-Maurycy Temler z Warszawy. Stanisławowi - Aleksandrowi Temlerowi i Ludwikowi Temlerowi (synowi), obydwom z Warszawy udzielono łącznej prokury. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonarjuszów z dnia 24 maja 1928 r.

IV 592 (B. XXXVIII 5723). Warszawskie przedsiębiorstwo budowlane spółka akcyjna w Warszawie. Na walnem zgromadzeniu akcjonarjuszów w dniu 28 kwietnia 1928 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie prezes inżynier - technolog Stefan Ossowiecki, Polna 32, wiceprezes i dyrektor zarządzający inżynier - budowniczy Michał Szylajner, inżynier Wiktor Matuszewski, Zdzisław Kroński. Zastępcy: Feliks Jaworski inżynier Aleksander Około-Kułak, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencję w imieniu spółki podpisuje jeden członek zarządu. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarjalne tudzież żądania zwrotu sum z instytucyj kredytowych, czeki, podpisuje przynajmniej dwóch członków zarządu. Do odbierania pieniędzy z poczty, posyłek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu. Wszędzie gdzie wymagane są podpisy dwóch członków zarządu, podpis dyrektora zarządzającego inżyniera - budowniczego Michała Szylajnera jest obowiązujący. Spółka obecnie działa na mocy statutu zatwierdzonego przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu i opublikowanego w Nr. 280 Monitora Polskiego z dnia 7 grudnia 1927 r.

V 749. Towarzystwo Ubezpieczeń „Zjednoczenie", spółka akcyjna w likwidacji w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Stanisław Mitraszewski, kuratorem zaś adwokat Stanisław Zakrzewski z Warszawy. Wyrokiem sądu okręgowego w Warszawie z dnia 22 marca 1928 r. spółce ogłoszona została upadłość.

VI 883. Dom ekspedycyjno - handlowy Wierzbołowski i S-ka, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Elektoralnej 31. Kapitał zakładowy obecnie wynosi 6,250 zł. podzielonych na 100 udziałów, całkowicie wpłaconych. Andrzej Goraj i Ignacy Rozen z zarządu wystąpili. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 28-go stycznia 1924 r. oraz na mocy aktu, zeznanego przed notarjuszem Olszewskim w Warszawie dnia 28 lutego 1928 r. za nr. 436.

VI 951 (B. XXXVI 5205). Krajowa hurtownia herbaty, dawniej T-wo Szumilin, Spółka Akcyjna w Warszawie. Adamowi Steinbornowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu.

VII 1105. Spółka Akcyjna dla handlu i przemysłu „Kresy" w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Dzielnej 3.

VIII 1449 (B. XXX 4857). Fabryka obuwia mechanicznego „Słoń" dawniej Bracia Kiper w Warszawie. Na członka zarządu wybrany został Dymitr Aczarkan z Warszawy dotychczasowy zastępca członków zarządu, na zastępcę zaś dr. Jerzy Himmelfarb z Lipska. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonarjuszów z dnia 15 grudnia 1927 r.

VIII 1462 (B. XXVII 4545). Polskie Towarzystwo budowlane spółka akcyjna we Lwowie, oddział w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi 1,200.000 zł. Dyrektorzy Antoni Ponikowski i Jerzy Opęchowski ustąpili z zajmowanych stanowisk.

VIII 1538 (B. XXXIX 5753). Składy żelaza S. Prywes w Warszawie spółka akcyjna. Decyzją sądu okręgowego w Warszawie z dnia 7 maja 1928 r., zarządzone zostało otwarcie postępowania ugodowego firmy z jej wierzycielami.

IX 1802. Restauracja Express, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Stanisław Lipski i Aleksander Sliwiński z zarządu wystąpili. Na członków zarządu zostali wybrani: Piotr Kałużniacki, Jan Kondracki, obaj z Warszawy.

X 1933 (B. XXXIII 5117). Towarzystwo robót kolejowych i budowlanych „Tor" spółka akcyjna w Warszawie. Mścisław Bobieński z zarządu wystąpił.

X 2060 (B. XXXIX 5734). Spółka wytwórcza polskich rymarzy i siodlarzy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią członkowie: Walenty Gucma, Michał Kapisz, Roman Bączkowski, Tadeusz Maciaszek, Wacław Bojarski. Zastępcy: Michał Błażejewski i Stanisław Czarnota wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notarjuszem Śleszyńskim w Warszawie dnia 15 kwietnia 1928 r. za nr. 538.

XII 2572. Auto - Koncern, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi 100.000 zł., podzielonych na 100 udziałów, całkowicie wpłaconych. Zarządcami obecnie są: Mieczysław - Maurycy Rotstein i Józef Łepkowski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Prokura Józefa Łepkowskiego ustała. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notarjuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 11 lutego 1928 roku, za nr. 514.

XV 3022. Dom Handlowy, Endler i Messing, spółka akcyjna w Warszawie. Prokura Edwarda Heinricha ustała. Wpis powyższy w dniu 13 kwietnia 1928 r. uzupełniony został dopełnieniem: Kapitał zakładowy obecnie wynosi 300.000 zł., podzielonych na 30.000 akcyj, całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego o 50.000 zł. czyli do 300.000 zł., drogą 3-ej emisji 5.000 sztuk nowych akcyj, opublikowane zostało w Nr. 63 Monitora Polskiego z dnia 16-go marca 1928 roku. Wpis powyższy w dniu 15 czerwca 1928 roku, uzu-

pełniony został dopełnieniem: zarząd obecnie stanowią: Leon Messing, Ryszard Jakobini, Henryk Messing, Czesław Sawo, Stanisław Humnicki, Hipolit Bitny-Szlachta, wszyscy z Warszawy i Władysław Zabrodzki z Białegostoku. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonarjuszów z dnia 12 maja 1928 roku.

XVI 3067 (B. XXXVII 5584). Cukrownia, Mała Wieś, spółka akcyjna w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Trębackiej 4. Prokura Józefa Winnickiego ustała.

XVIII 3378. Cusulich Societe Triestina di Navigazione w Tryjeście. Oddział w Warszawie . Jeneralny reprezentant oddziału w Warszawie Rudolf Weitz zmarł. Jeneralnym przedstawicielem na Polskę z prawem działania w granicach pełnomocnictwa, sporządzonego w Tryjeście dnia 14 lutego 1928 r., mianowany został dotychczasowy prokurent Bolesław Szałkowski, zaś jego zastępcą Stanisław Krzyżanowski, obaj z Warszawy.

XXI 3782. Fabryka wódek i likierów „Igo", J. Golcz i S-ka, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Gustaw Cymmerman z zarządu wystąpił. Na zarządcę wybrany został Gustaw Weinsztok z Warszawy.

XXVI 4454. Bank Gospodarstwa Krajowego w Warszawie. Otwarto oddział w Radomiu. Franciszek Czernichowski przestał być kierownikiem oddziału w Kołomyi. Tenże Franciszek Czernichowski mianowany został kierownikiem oddziału w Radomiu. Prokura Jana Żebrowskiego za oddział w Białymstoku ustała. Temuż Janowi Żebrowskiemu udzielono prokury dla oddziału w Radomiu. Mianowany zastępcą kierownika oddziału we Lwowie dr. Marjan Chechliński, nie przestając pełnić dotychczasowej funkcji prokurenta pozostaje nadal prokurentem centrali.

XXVII 4512. Ludwik Piętka i S-ka, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Prokura Witolda Szantyra ustała, Wacławowi Nieciengiewiczowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców weksli, czeków, umów i wszelkich zobowiązań oraz z prawem samodzielnego podpisywania pod stemplem firmy korespondencji nie zawierającej zobowiązań.

XXVII 4571. Włoska Spółka Akcyjna, Powszechna Asekuracja w Tryjeście, Assicurazioni Generali Trieste. Oddział w Warszawie. Prokura Antoniego Krachelskiego ustała.

XXVIII 4623. Spółka inżynierów melioracji, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Złotej Nr. 21.

XXVIII 4668. Towarzystwo eksploatacji terenów, Spółka Akcyjna w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Mazowieckiej Nr. 3.

XXX 4884. Towarzystwo dla nowoczesnej organizacji biur, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Firma brzmi: „Towarzystwo nowoczesnej organizacji biur „Organizacja", spółka z ograniczoną odopwiedzialnością". Kapitał zakładowy wynosi 105.000 zł., podzielonych na 150 udziałów, całkowicie wpłaconych. Zmiana firmy

oraz podwyższenie kapitału zakładowego o 90.000 zł., nastąpiło na mocy aktu, zeznanego przed notarjuszem Siennickim w Warszawie dnia 3 kwietnia 1928 r., za nr. 1660.

XXXI 4927. Wielkie pralnie parowe „Hanka", spółka z ograniczoną odpowiedziolnścią w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Vagn Lomholt, Paweł Szpigiel, obaj z Warszawy i Aage Berleme (nieobecny). Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czeki, umowy i wszelkie wogóle zobowiązania, akty notarjalne i hipoteczne i temu podobne dokumenty oraz korespondencję i wszelkiego rodzaju pokwitowania, podpisuje pod stemplem firmy każdy z zarządców oddzielnie. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notarjuszem Siennickim w Warszawie dnia 29 maja 1928 roku, za nr. 2390.

XXXII 5018. Ira, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Na mocy aktów, zeznanych przed notarjuszem Olszewskim w Warszawie dnia 1 i 6 marca 1928 r., za nr. 462 i 501, spółka została rozwiązana w celu zaś dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa na mocy aktu, zeznanego przed tymże notarjuszem dnia 6 czerwca 1928 r., za nr. 1246, zawarta została spółka z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą: „Przedsiębiorstwo Kinematograficzne „Ira", spółka z ograniczoną odpowiedzialnością".

XXXII 5085. Towarzystwo przemysłowo - budowlane „Polbud", spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Orlej 5. Zarządcami obecnie są: Leon Birnbaum, Zygmunt Frenkiel, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki i wogóle wszelkie zobowiązania pieniężne podpisują obaj zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notarjuszem Hübnerem w Warszawie dnia 8 maja 1928 r., za nr. 697.

XXXIII 5142. Spółka Akcyjna, handlowo - rolnicza „Kooprolna" w Warszawie. Kupno i obciążenie wszelkiego nieruchomego majątku spółki należy do kompetencji rady zarządzającej. Marjanowi Brzostowskiemu z Milanówka pod Warszawą, udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków dyrekcji. Wpisano na mocy punktu 4, par. 17, statutu spółki oraz uchwały organizacyjnego zgromadzenia walnego akcjonarjuszów z dnia 16 lutego 1922 r.

XXXIV 5213. Wydział Handlowo - Przemysłowy Polskiego Zjednoczenia Gospodarczego, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Prokura Daniela Bergera ustała.

XXXIV 5239. Svea, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Do zarządu kooptowani zostali: Piotr Drzewiecki, jako prezes zarządu i Gunnar Schönmeyer jako członek zarządu obaj z Warszawy.

XXXVI 5399. Przemysł włókienniczy „Orwil", spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Na mocy aktów, zeznanych przed notarjuszem Nieznańskim w Warszawie dnia 16 maja 1928 r., za nr. 615 i 616, spółka została rozwiązana, majątek zaś przedsiębiorstwa

wniesiony został jako aport rzeczowy do nowopowstałej spółki akcyjnej pod firmą: „Przemysł włókienniczy „Orwil", Spółka Akcyjna".

XXXVI 5451. Nowa Ceramika, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Juljan Rosenfeld z zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został dr. Józef Adler z Warszawy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notarjuszem Śleszyńskim w Warszawie dnia 2 czerwca 1928 roku, za nr. 779.

XXXVII 5560. Spółka przewozowo - ekspedycyjna, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ulicy Złotej 21. 8893

Do rejestru handlowego, Działu A, sądu okręgowego w Wilnie wciągnięto następujące wpisy pod Nr. Nr.:

Dział A.

w dniu 26 maja 1928 r.

8218. „Efroim Mowsza Elkind, Lejba Morduchowicz i Josiel Frydland i S-ka". Hurtowy sklep towarów spożywczych i galanteryjnych Siedziba w Iwieńcu, pow. wołożyńskiego. Firma istnieje od 1 marca 1927 roku. Wspólnicy zamieszkali w Iwieńcu, pow. wołożyńskiego: Mowsza Elkind, Lejba Morduchowicz i Josiel Frydland. Spółka firmowa zawarta na mocy umowy z dn. 23 grudnia 1927 roku na czas nieograniczony. Zarząd należy do wszystkich wspólników. Zobowiązania i dokumenty w imieniu spółki podpisują dwaj wspólnicy łącznie.

6219. „Księgarnia Koła Polskiej Macierzy Szkolnej w Drui" pow. brasławskim, sprzedaż książek i materjałów piśmiennych. Firma istnieje od 1926 roku. Właśc. zarząd Koła Polskiej Macierzy Szkolnej w Drui. Kierownikiem handlowym na mocy upoważnienia z dnia 11 maja 1928 r. jest Witold Mickiewicz.

8220. „Nachman Szwarcbrem i S-ka. Cukier w Lidzie, spółka firmowa". Detaliczna sprzedaż cukru. Siedziba w Lidzie, Rynek 19. Firma istnieje od 1928 roku. Wspólnicy zam. w Lidzie: Nachman Szwarcbrem, Abram Gordon, Józef i Benjamin Podworyscy, Chonon, Jakób i Ruwin Kalmanowicz, Sora Dobkowska, Morduch Dobkowski, Fania Ilutowicz, Judys Szmujłowicz, Jakób Szmujłowicz, Jonas Dubczański, Lejb Sznejder i Boruch Słonimski. Spółka firmowa zawarta na mocy umowy z dn. 31 grudnia 1927 roku na czas nieograniczony. Radę zarządzającą stanowią: Abram Gordon, Benjamin Podworyski, Chonon Kalmanowicz, Morduch Dobkowski, Jakób Szmujłowicz, Jonas Dubczański i Boruch Słonimski. Zarządcami są: Nachman Szwarcbrem, Chonon Kalmanowicz i Jakób Szmujłowicz. Weksle, czeki, plenipotencje wszelkiego rodzaju, zobowiązania dotyczące zakupu towarów, rachunki i pokwitowania, korespondencję handlową i wszelkie pisma dotyczące operacji spółki podpisują dwaj zarządcy pod stemplem firmowym. Korespondencję zaś pocztową poleconą i prywatną zwyczajną, pieniężną, przesyłki, telegramy, towary ze stacji kolejowych, komór celnych, kantorów przewozowych ma prawo odbierać każdy z zarządców, podpisując pod stemplem firmy, jak również każdy z zarządców ma prawo reprezentować spółkę przed wszelkiego rodzaju władzami, instytucjami i osobami urzędowemi.

8221. „Jankiel Wileński, motorowy młyn walcowy" w Lidzie, ul. Krupowska 13. Młyn. Firma istnieje od 1928 roku. Właśc. Jankiel Wileński, zam. tamże. 9077

Do rejestru handlowego, Działu A, sądu okręgowego w Wilnie wciągnięto następujące wpisy pod Nr. Nr.:

W dniu 1 czerwca 1928 r.

8222. „Tartak i Młyn Parowy — Lipman Pergament w Postawach, tartak i młyn parowy. Firma istnieje od 1927 roku. Właśc. Pergament Lipman, zam. tamże.

8223. „Ferdynand Chana" w Wilnie, ul. Rudnicka 2, sklep galanteryjny. Firma istnieje od 1926 roku. Właśc. Ferdynand Chana, zam. w Wilnie, ul. Rudnicka 5.

8224. „Rozet - Bialer i Złatkowicz - S-ka". Handel obuwiem, kapeluszami i futrami. Siedziba w Wilnie, ul. Niemiecka 24. Przedsiębiorstwo istnieje od 1 stycznia 1928 roku. Wspólnicy zamieszkali w Wilnie: Gabryel Bialer, przy ul. W. Pohulanka 25 i Abram Złatkowicz, przy ul. Sofjanej 3. Spółka firmowa zawarta na mocy umowy z dnia 21 kwietnia 1928 roku na czasokres dwuletni do dnia 1 stycznia 1930 roku, z automatycznem przedłużaniem na następne trzylecia, o ile którykolwiek ze wspólników na dwa miesiące przed upływem terminu nie zakomunikuje drugiemu wspólnikowi żądania rozwiązania spółki. Zarząd należy do obydwóch wspólników. Wszelkie zobowiązania wydawane przez spółkę: jak to: weksle, czeki i t. p. winny być podpisywane przez obydwóch wspólników, jak również i plenipotencje. Wszelkiego zaś rodzaju korespondencje, nie wyłączając korespondencji pieniężnej, może otrzymywać każdy ze wspólników.

8225. „Sora Dobkowska i S-ka", handel towarami spożywczo-kolonjalnemi, wyrobami tytoniowemi i ceratą w Lidzie, sp. firmowa. Siedziba w Lidzie, ul. Suwalska 26. Przedsiębiorstwo istnieje od 1 stycznia 1928 r. Wspólnicy zam. w Lidzie: Sora Dobkowska i Morduch Dobkowski, oboje przy ul. Mackiewicza 20 oraz Fania Ilutowiczowa przy ul. Policyjnej 8. Prokurentem firmy jest Abram Dobkowski, zam. w Lidzie, ul. Mackiewicza 20. Spółka firmowa zawarta na mocy umowy z dnia 29 marca 1928 roku na czas nieograniczony. Zarząd należy do wszystkich wspólników. Weksle i wszelkiego rodzaju zobowiązania w imieniu spółki, jak również żyra na wekslach, przekazy i czeki winny być podpisywane albo przez Sorę Dobkowską łącznie z Fanią Ilutowiczową lub przez jednego tylko prokurenta Abrama Dobkowskiego pod stemplem firmowym. Korespondencje zaś wszelkiego rodzaju i dowody nie mające charakteru zobowiązań, jak również rachunki i pokwitowania z odbioru pieniędzy podpisuje każdy ze wspólników, lub prokurent pod stemplem firmowym; również każdy ze wspólników, lub prokurent ma prawo otrzymywać z poczty wszelkiego rodzaju korespondencje, adresowane na imię firmy, nie wyłączając przekazów pieniężnych, przesyłek wartościowych ze stacji kolejowych, komór celnych i kantorów przewozowych, banków, jak również każdy ze wspólników ma prawo reprezentować spółkę przed wszelkiego rodzaju władzami; pełnomocnic-

twa dla adwokatów, pocztowe i inne winny być podpisywane przez dwóch wspólników: Sorę Dobkowską i Fanię Ilutowiczową. 9078

Do rejestru handlowego, Działu A, sądu okręgowego w Wilnie, wciągnięto następujące wpisy pod Nr. Nr.:

w dniu 6 czerwca 1928 r.

8226. „Benia Frankfurt i S-ka". Tartak. Siedziba w Dokszycach, pow. dziśnieńskiego. Firma istnieje od 2 czerwca 1927 roku. Wspólnicy: Borys Szejman i Izaak Szejman, obaj z Dokszyc, oraz Benia Frankfurt, zam. w Wilnie, przy ul. Nowogródzkiej 24—10. Spółka firmowa zawarta na mocy umowy z dnia 2 czerwca 1927 roku uzupełnionej dodatkową umową z dnia 28 lipca 1927 roku, na czas nieograniczony. Zarząd należy do wszystkich wspólników. Kierownikiem zaś odpowiedzialnym przedsiębiorstwa jest Benia Frankfurt lub jego plenipotent, a zastępcą Borys Szejman. Weksle, umowy i wszelkie zobowiązania w imieniu spółki podpisują wszyscy trzej wspólnicy łącznie pod stemplem firmowym. Każdy ze wspólników oddzielnie ma prawo otrzymywać wszelkiego rodzaju korespondencje, wpływającą na imię firmy: zwykłą, poleconą i wartościową oraz otrzymywać i przesyłać koleją żelazną towary, jako też prowadzić sprawy spółki w instytucjach sądowych i administracyjnych i wydawać w tym celu plenipotencje osobom innym na prowadzenie takich spraw w imieniu spółki.

w dniu 8 czerwca 1928 r.

8227. „Księgarnia i materjały piśmienne — Eljasz Kamieniecki" w Wilnie, ul. Wileńska 4, księgarnia i sprzedaż materjałów piśmiennych. Firma istnieje od 1928 roku. Właśc. Kamieniecki Eljasz, zam. w Wilnie, ul. Tatarska 20 - 23.

8228. „Izaak Lipszyc i Naum Kaller spółka". Eksploatacja leśna. Siedziba w Wilejce powiatowej, ul. Piłsudskiego 19. Firma istnieje od 18 kwietnia 1928 roku. Wspólnicy, zam. w Wilejce powiatowej: Izaak Lipszyc—przy ul. Piłsudskiego 19 i Naum Kaller — przy ul. Mołodeczańskiej 19. Spółka firmowa zawarta na mocy umowy z dnia 18 kwietnia 1928 roku na czasokres roczny do dnia 18 kwietnia 1928 roku. Zarząd spółki należy do obydwóch wspólników, którzy za spółkę podpisują we wszystkich wypadkach łącznie pod stemplem firmowym.

8229. „Szołom Reches" w Wilnie, ul. Rudnicka 31, sklep galanteryjny. Firma istnieje od 1928 roku. Właśc. Szołom Reches, zam. tamże.

8230. „Róża Szeskin" w Wilnie, ul. Rudnicka 7, pracownia damskich kapeluszy. Firma istnieje od 1928 roku. Właśc. Szeskin Róża, zam. w Wilnie, ul. Końska 1.

8231. „Arkin Fejga" w Holszanach, pow. oszmiańskim, sklep spożywczy i drobnej galanterji. Firma istnieje od 1927 roku. Właśc. Arkin Fejga, zam. tamże. 9079

Do rejestru handlowego, Działu B, sądu okręgowego w Sosnowcu zapisano następujące firmy pod Nr. Nr.:

w dniu 27 marca 1928 r.

297. „Radjovis", spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Dą-

browie Górniczej, przy ul. Sobieskiego 12, celem spółki jest prowadzenie handlu artykułami radjotechnicznemi i elektrotechnicznemi, oraz prowadzenie i urządzanie wszelkich instalacji radjotechnicznych i elektrotechnicznych. Firma istnieje od dnia 31 grudnia 1927 r. Kapitał zakładowy ustanowiony został na sumę 6.000 zł. i podzielony na 60 udziałów po 100 zł. każdy udział. Każdy ze wspólników wniósł do spółki 2.000 zł. i posiada 20 udziałów. Kapitał zakładowy został do spółki całkowicie wpłacony przez wszystkich wspólników. Zarząd spółki stanowią: 1) Józef Winiarski, 2) Józef Rusek, 3) Wiktorja Sunderlandowa. Sunderlandowa prowadzić będzie zarząd handlowy, Winiarski radjotechniczny i zarząd sklepem, a Rusek dział elektrotechniczny i instalacji. We wszystkich interesach i sprawach spółki zarządcy zbierać się będą na posiedzenia przynajmniej raz na dwa tygodnie. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, żyra i czeki winny być podpisywane przez dwóch zarządców pod stemplem firmy. Korespondencja zwyczajna i polecona, inkaso, należności, rachunki, przesyłki pocztowe i kolejowe, przekazy, mogą być podpisywane i odbierane przez jednego któregokolwiek zarządcę. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Akt spółki zeznany został przed notarjuszem Klemensem Cichońskim w Dąbrowie, w dniu 7 marca 1928 r. za Nr. 326.

Dokonano następujących zmian:

w dniu 19 marca 1928 r.

40. „Tow. Techniczno - Handlowe „Esper", spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Będzinie". Otworzono oddział w Krakowie. Upoważniono inż. Mieczysława Potoka do samodzielnego prowadzenia oddziału w Krakowie i do podpisywania takowego pod stemplem firmy.

w dniu 27 marca 1928 r.

277. „Ster". Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Sosnowcu. Kapitał zakładowy firmy wynosi obecnie 24.000 zł. czyli, że został podwyższony o 21.000 zł. t. j. o 210 udziałów po 100 zł. każdy. Kapitał wniesiony całkowicie gotówką.

w dniu 30 marca 1928 r.

109. „Olkusz" fabryka naczyń emaljowanych, sp. akc. w Olkuszu. Udzielono prokury Karolowi Gruberowi i Juljanowi Majerowi do podpisywania korespondencji, wychodzącej z należącego do każdego z nich wydziału, oraz do żyrowania weksli.

189. „Francuska Spółka Akcyjna Towarzystwo Bezimienne Kopalń Węgla Czeladź" w Paryżu, kopalnie w Czeladzi. Zarządzający oddziałem w Łodzi bracia Józef i Edward - Wacław Pstrągowscy mają prawo załatwiania wszelkich czynności, wchodzących w zakres bieżącej administracji oddziału, natomiast nie mają prawa podpisywania w imieniu Towarzystwa „Czeladź", weksli i innych obligów. Udzielono łączną prokurę do podpisywania w imieniu towarzystwa Stanisławowi Grychowskiemu i wykreślono takąż prokurę Alfonsa Dillenschneidera.

w dniu 2 kwietnia 1928 r.

207. „Łazowskie Zakłady Ceramiczne, spółka z ograniczoną od-

powiedzialnością" w Łazach. Celem spółki jest prowadzenie przemysłu ceramicznego i eksploatacja cegielni w Łazach, pow. zawierciańskiego. Zarząd interesami spółki należy do ctzerech wspólników mianowicie do: Izaaka Ingstera, Zygmunta Ingstera, Markusa Hamburgera i Rozalji - Seidengarten i każdy z nich m prawo samodzielnie reprezentować spółkę przed wszelkiemi władzami, instytucjami i osobami. Wszelkie zobowiązania w imieniu spółki: weksle, czeki, przekazy, umowy w zakres zarządzania majątkiem wchodzące i pełnomocnictwa winny być podpisywane pod stemplem firmy przez dwóch członków zarządu mianowicie w każdym wypadku przez jednego z Ingsterów i jednego z reszty zarządców przyczem obowiązek podpisywania pod stemplem firmy nie dotyczy aktów urzędowych. Odbiór dla firmy z poczty, telegrafu, stacji kolejowych, komór celnych, biur transportowych i zewsząd wszelkiego rodzaju korespondencji zwyczajnej, poleconej, pieniężnej i wartościowej, przekazów, zaliczeń, przesyłek, towarów, ładunków, może uskuteczniać każdy z członków zarządu z prawem substytucji. Udzielono prokurę Ludwice Meve do wykonywania w imieniu firmy i na jej rachunek czynności handlowych, sądowych i pozasądowych wchodzących w zakres przedsiębiorstwa, oraz do podpisywania firmy z jednym z Ingsterów: Izaakiem lub Zygmuntem lub Szlamą Rozenbaumem. Akt reorganizacyjny spółki zeznany został przed notarjuszem Raykowskim w Sosnowcu, dnia 10 sierpnia 1927 r. za Nr. 1237. Ważność aktem tym zawiązanej spółki została ustanowiona do dnia 31 grudnia 1930 r.

w dniu 3 kwietnia 1928 r.

270. „Tow. Górniczo - Przemysłowe „Saturn" Sp. Akc.". Dyrektor towarzystwa Józef Przedpełski, stosownie do aktu zeznanego przed Kazimierzem Rossmanem, notarjuszem w Łodzi, dnia 17 stycznia 1928 r. Nr. 349, został upoważniony do występowania w imieniu towarzystwa we wszystkich sprawach i interesach i reprezentowania Towarzystwa we wszystkich urzędach i przed wszelkiemi władzami i instytucjami państwowemi, samorządowemi i prywatnemi z prawem przelewania tegoż upoważnienia na osoby trzecie z dalszą substytucją.

w dniu 14 marca 1928 r.

249. „Tartak Parowy i Fabryka beczek i skrzyń Ingster i Rajzman, w Łazach. Przedsiębiorstwo zostało wydzierżawione Zelikowi Rajzmanowi w Zawierciu na czas od dnia 2 marca 1928 r. do dnia 28 lutego 1930 r. Przez czas trwania dzierżawy czynności tartaku Parowego i Fabryki beczek i skrzyń „Ingster i Rajzman" w Łazach, zostają zawieszone. 8920

Do rejestru handlowego, Działu B, sądu okręgowego w Łucku, w dniu 6 lipca 1928 roku pod Nr. 96 przy firmie „Centralna Kasa Spółek Rolniczych, oddział w Łucku" wciągnięto, jako zmianę wpis Nr. 2, treści następującej:

Do rubr. V. Na miejsce obecnego kierownika oddziału w Łucku— Antoniego Poznańskiego, który powraca na stanowisko kierownika

oddziału we Lwowie, powołano dra Feliksa Wadowskiego, na zastępcę kierownika oddziału w Łucku — Juljana Czaplę-Czaplickiego.

Do rubr. VI. Prokura Juljana Czapli-Czaplickiego ustała. Udzielono prokury dla oddziału w Łucku Ignacemu Gutowskiemu.. 9080

Do rejestru handlowego. Działu B, sądu okręgowego w Łucku, w dniu 26 czerwca 1928 roku pod Nr. 101, wciągnięto wpis treści następującej:

„Wolny Skład Soli „Polsól" w Łucku, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością". Przedmiotem przedsiębiorstwa jest zorganizowanie i prowadzenie wolnego składu soli. Siedziba spółki m. Łuck, woj. wołyńskiego. Spółka rozpoczęła działalność z dniem 14 czerwca 1928 roku. Terenem działalności powiaty: łucki, horochowski, sarneński, stoliński, łuniniecki.

Kapitał zakładowy spółki stanowi 2000 zł. podzielonych na sto równych udziałów po 20 zł. każdy.

Ogólny zarząd interesami spółki należeć będzie do Tomasza Lewkowicza i Efina Efrusa łącznie, którym przysługuje prawo wyznaczenia pełnomocników do zastępowania ich, jako zarządców spółki, we wszystkich sprawach dotyczących spółki. W szczególności techniczno-handlowe prowadzenie wspomnianego interesu, nabywanie soli, względnie zamówienia do biura sprzedaży soli w Warszawie, dysponowanie solą najem składów i pomieszczeń, przyjmowanie i wydalanie pracowników, jako też zawieranie wszelkiego rodzaju umów, wystawianie i podpisywanie weksli, o ile będą dla operacji spółki potrzebne, czeków, pełnomocnictw i wszelkich zobowiązań w imieniu spółki, przyjmowanie i nadawanie korespondencji wartościowej, przekazów pieniężnych, ładunków i przesyłek kolejowych, pocztowych i innych, są ważne tylko wówczas, o ile będą zaopatrzone w podpisy obu wymienionych wyżej zarządców Lewkowicza z jednej i Efrusa z drugiej strony, względnie ich pełnomocników należycie do tego upoważnionych po jednej osobie od każdej strony.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawartą została na mocy aktów, zeznanych przed Stanisławem Adamczewskim, notarjuszem w Równem, w dniach 14 lutego i 5 czerwca 1928 roku, pod rep. Nr. 1079 i 4600. 9083

Do rejestru handlowego, Działu A, sądu okręgowego w Łucku, w dniu 6 lipca 1928 roku pod Nr. 811 przy firmie „Polskie Biuro Przewozowe b-ci Pruszyńskich" w Łucku, wciągnięto, jako zmianę wpis Nr. 2 treści następującej:

Do rubr. II. Obecnie firma brzmieć będzie: „Biuro Ekspedycyjno-Przewozowe Franciszka Pruszyńskiego".

Do rubr. III. Leonard Pruszyński ze spółki wystąpił.

9081

Drukarnia Artystyczna, Warszawa, Nowy-Świat 47.
Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

Cena 70 gr.